

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

17 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte
Judecători

Timofti Vladimir
Țurcan Anatolie
Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către reprezentantul legal Carabulea Elena în numele inculpatului Carabulea Xxxxx, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe

*Carabulea Xxxxx xxxxx, născut la xxxx,
originar și domiciliat în xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.10.2018 - 08.12.2018;

Instanța de apel: 11.01.2019 - 08.07.2020;

Instanța de recurs: 19.09.2020 – 17.03.2021

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Central din 08 decembrie 2018, Carabulea Xxxxx xxxxx, a fost liberat de răspundere penală în baza art.179 alin.(2) Cod penal.

S-a aplicat în privința lui Carabulea Xxxxx xxxxx măsura de constrângere cu caracter medical, prin internarea lui într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită.

S-a respins plângerea reprezentantului legal al învinuitului Carabulea Xxxxx - Carabulea Elena, împotriva ordonanței procurorului în Procuratura raională Edineț N. Podgurschi din 21.05.2018, privind respingerea demersului și a ordonanței procurorului în Procuratura raională Edineț N. Podgurschi din 06.07.2018, privind remiterea dosarului de urmărire penală în privința lui Carabulea Xxxxx pentru aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, la data de 25.02.2017, aproximativ pe la ora 10.00, cet. Carabulea Xxxxx, fiind în stare de ebrietate, intenționat a pătruns fără consimțământul părții vătămate xxxxx în apartamentul ce-i aparține cu drept de proprietate ultimei, amplasat în xxxxx și continuându-și acțiunile sale îndreptate spre violarea domiciliului, încălcând prevederile art.29 al Constituției Republicii Moldova „Inviolabilitatea domiciliului”, nespunând nimic a îmbrâncit-o pe ultima, în rezultatul cărui fapt Xxxxx Elena a căzut la podea, fiindu-i aplicate de către Carabulea Xxxxx câteva lovituri cu picioarele în regiunea abdomenului, prin ce i-a fost cauzată vătămare corporală neînsemnată.

3. Împotriva sentinței a declarat apel reprezentantul legal al inculpatului Carabulea Xxxxx - Carabulea Elena, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Carabulea Xxxxx să fie achitat.

3.1. În motivarea apelului declarat, reprezentantul legal al inculpatului a invocat următoarele argumente:

- învinuirea adusă neîntemeiată și ilegală, iar instanța de judecată la examinarea cauzei nu a atras atenție la un șir de lacune și inexactități comise de organul de urmărire penală și anume: victima Xxxxx E. în procesul-verbal de consemnare a declarațiilor din 25.02.2017, ora 15, declară că în ziua de 25.02.2017 la ora 8.30 ea aflându-se în propriul apartament xxxx de pe str. Xxxxx a auzit bătăi în ușă, când a deschis a văzut un bărbat, tânăr în vârsta de 19-21 ani. În aceeași zi fiind interogată nu se știe, nu-i indicat în procesul verbal de audiere, victima Xxxxx Elena declară, că la 25.02.2017 pe la ora 10.00 a auzit bătăi în ușă, a deschis și a văzut un bărbat, care a dat-o într-o parte, ea a căzut la podea, iar el a intrat în casă, umbla prin odăi și le incendia. Fiind interogată la 13.11.2017 în limba rusă victima indică că la 25.02.2017 la ora 12.30 era acasă în apartament și aproximativ pe la ora 10.00 a auzit bătăi puternice în ușă, a deschis și a văzut un bărbat, care a intrat cu forța în apartamentul ei, pe care l-a incendiat;

- fiind interogată de două ori în ziua producerii faptei și a treia peste 9 luni, partea vătămată a făcut trei declarații diferite privind ora producerii faptei, însă, procurorul N. Podgurschi în ordonanțele sale a indicat ora 10.00;

- potrivit actului de constatare a incendiului (f.d.69-71), este indicată ora izbucnirii incendiului - 13.00, ora anunțului despre incendiu 13.13, ora sosirii pompierilor 13.18 și ora lichidării incendiului 14.00;

- feciorul său Xxxxx Carabulea la ora 13.30 era la apartamentul cet. C. Perepecina situat la etajul 5 a casei nr.106 str. Xxxxx or. Edineț, care se află la distanța de 500- 600 m. de la casa în care s-a produs incendiul. Astfel are mari dubii, dacă feciorul Xxxxx Carabulea sau o altă persoană a incendiat locuința victimei;

- organul de urmărire penală n-a interogat persoana care a comunicat la serviciul respectiv despre incendiul din locuința victimei E. Xxxxx, din materialele cauzei rezultă dar aceasta persoană n-a fost interogată de organul de urmărire penală;

- din materialele cauzei rezultă că, în aceeași zi de producere a incendiului, victimei i-au fost prezentată fotografia și că dânsa l-a recunoscut pe fiu pe o fotografie făcută cu

mai mulți ani în urmă și este diferită complet atât după îmbrăcăminte cât și după chip fața de cele din 25.02.2017. Are mari dubii în modul cum a fost efectuat procedeu de recunoaștere a feciorului după fotografie. Consideră că a fost o înscenare a procesului de recunoaștere de către poliție. O persoană în vârstă de peste 90 ani, fiind stresată de cele întâmplate, se îndoiește că ar fi fost în stare să recunoască persoană respectivă. Menționează că, feciorul în februarie 2017 avea vârstă de 29 ani și 3 luni, dar nu 19-21 ani, după cum declara victima. Crede că 10 ani pentru persoană mult înseamnă;

- mai mult, în ziua de 25.02.2017 feciorul era frezat, îmbrăcat cu alte haine fața de cele de pe fotografia nr.2 din tăbliță. Aceste momente importante demonstrează că n-a avut loc careva procedeu de recunoaștere și reieșind din aceste circumstanțe consideră că feciorul său este neîntemeiat și ilegal învinuit în comiterea infracțiunii fața de E. Xxxxx;

- este falsificat și procesul-verbal de audiere a bănuitului din 26.02.2017 ora 9.40-10.10, în care la sfârșitul procesului-verbal este inscripția în chirilică - procesul-verbal este scris corect, citit în glas și semnat. Feciorul său a fost arestat, nici nu știa de ce a fost învinuit. În seara zilei de 25.02.2017, doi polițiști au venit acasă la ei și au spus că fiul Xxxxx este dator la un bar cu 20 de lei, de aceea cred că au scris una și au citit alta și bănuiește că nici declarațiile scrise de ofițer nu sânt făcute de el, dar le-a scris cineva cui îi era convenabil să-l învinuiască pe Xxxxx. Spre regret procurorul care a instrumentat cauza penală de învinuire a lui Xxxxx Carabulea n-a atras atenția la mulțimea de neconcordanțe și greșeli comise de ofițerul de urmărire penală, probabil reieșind din aceea că Xxxxx este bolnav, are dereglări psihice și nu urma să poarte răspundere penală;

- menționează că, în ziua de 25.02.2017 dimineața a plecat la lucru, iar Xxxxx a rămas cu soțul acasă. Când s-a întors acasă la ora 15.00, Xxxxx dormea în casă. Seara i-a spus că, dimineața pe la ora 9 s-a întâlnit cu doi cunoscuți în centrul comercial „Vlados”, unde au cumpărat o sticlă de vin pe care au servit-o, a mai băut și bere un pahar. De acolo pe la ora 12 s-au despărțit și el s-a dus la fosta lui concubina Cristina în casa de pe strada Xxxxx 106, dar aceea nu i-a deschis ușa și de acolo a venit acasă. Astfel Xxxxx nu a fost și nu putea fi la ora 8.30, 10 și 13, după cum spunea victima Xxxxx E. în casa ultimei situate pe str. Xxxxx 80. Organul de urmărire penală n-a făcut nimic pentru a stabili și interoga pe cele două persoane, cu care Xxxxx a cumpărat și servit vin și bere. Interogarea lor ar fi făcut o claritate în cauza dată. Pe parcursul urmăririi penale a făcut mai multe cereri în scopul elucidării și stabilirii adevăratului făptaș, dar n-a fost auzită.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iulie 2020, a fost admis apelul declarat, casată parțială sentința, inclusiv din oficiu, în baza art.409 al.(2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a constatat că, Carabulea Xxxxx a comis fapta prevăzută de art.179 alin.(2) Cod penal, fiind absolvit de răspunderea penală, pe motiv că fapta a fost săvârșită în stare de iresponsabilitate.

S-a dispus aplicarea în privința lui Carabulea Xxxxx măsurii de constrângere cu caracter medical și internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată prevăzute de art.179 alin.(2) Cod penal - *pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliu unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a-l părăsi, săvârșit cu aplicarea violenței.*

Împrejurările descrise au fost constatate prin totalitatea de probe acumulate la cauza penală, care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a menționat că probele administrate în prezenta cauză, cercetate în ședința instanței de fond, precum și verificate suplimentar în ședința instanței de apel, corespund cerințelor stipulate de art.101 Cod de procedură penală, adică sânt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei vinovății, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(2) Cod penal, după cum a stabilit instanța de fond, în deplină măsură.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că argumentele invocate în apelul declarat sunt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanța de fond pe parcursul judecării cauzei. Deși reprezentantul legal al inculpatului - Carabulea Elena indică, că inculpatul Carabulea Xxxxx nu a comis infracțiunea incriminată, reieșind din probele administrate de către instanța de fond și verificate suplimentar de către instanța de apel instanța de apel a considerat că probele administrate de către instanța de fond demonstrează pe deplin săvârșirea de către Carabulea Xxxxx a faptei prevăzute de art.179 alin.(2) Cod penal.

Instanța de apel a statuat că, pe cauză au fost efectuate în deplină măsură acțiuni procesual-penale de investigare în vederea stabilirii vinovăției inculpatului Carabulea Xxxxx, probele fiind administrate și cercetate în instanța de fond, ulterior verificate și de către instanța de apel, în urma cărora s-a stabilit cu certitudine că fapta prevăzută de art.179 al.(2) Cod penal a fost săvârșită de către Carabulea Petru.

Astfel, instanța de apel a constatat că potrivit plângerii depuse de Xxxxx Elena din 25.02.2017, către Inspectoratul de Poliție Edineț, ultima a solicitat de a fi luate măsuri cu o persoană necunoscută care la data de 25.02.2017, i-a aplicat câteva lovituri în regiunea corpului și nespunând nimic a scos din buzunar o brichetă și a incendiat apartamentul, în urma acțiunilor persoanei fiindu-i provocate dureri fizice și a fost prejudiciată material (f.d.6, vol. I).

Potrivit procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 25.02.2017, Xxxxx Elena a recunoscut în fotografia cu nr.2, persoana care a pătruns la ea în casă și a dat foc la lucruri, care s-a dovedit a fi Carabulea Xxxxx (f.d.23, vol. I).

Instanța de apel a indicat că, instanța de fond corect și întemeiat a conchis că declarațiile părții vătămate Xxxxx Elena și împrejurările relatate de ultima și-au găsit confirmare prin restul probelor administrate.

Valoare probantă are și raportul de constatare nr.122 din 27.02.2017, în privința cet. Xxxxx Elena, la care au fost depistate echimoze la față, brațe și spinare lateral, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp contondent dur, posibil la data indicată și se califică ca vătămare corporală neînsemnată, iar din circumstanțele cauzei rezultă, că dânsa a relatat specialistului medic legist, că la data de 25.02.2017 acasă, un bărbat a lovit-o cu mâinile pe diferite regiuni ale corpului (f.d.31, vol. I.)

Cât privește afirmația invocată în apel referitor la faptul, că partea vătămată a dat informație divergentă referitor la ora producerii faptei de incendiere, instanța de apel a menționat că lui Carabulea Xxxxx nu i-a fost adusă învinuire în incendierea bunurilor, mai mult instanța a luat în considerație și vârsta părții vătămate, născută în anul 1927, care putea să nu țină minte cu exactitate ora producerii faptei și această circumstanță nu poate influența la stabilirea vinovăției lui Carabulea Petru în situația, când pe cauză sunt prezente și alte mijloace probatorii.

În aceeași ordine de idei instanța de apel a reținut că, potrivit procesului-verbal de audiere, la data de 26.02.2017, adică imediat după producerea faptei, Carabulea Xxxxx a fost audiat în calitate de bănuit, unde în prezența apărătorului Baban Nicolae, fapt constatat și prin mandatul avocatului din 26.02.2017 (f.d.24 vol. I) a comunicat, că în ziua de 25.02.2017, după ce a servit cu niște prieteni a intrat într-o casă, unde a început a bate cu picioarele într-o ușă la un apartament, în rezultat a dezbătut ușa, a intrat în încăpere, a auzit o voce în limba rusă, apoi cu o brichetă pe care o avea la sine a dat foc la niște lucruri, după care nu-și mai aduce aminte ce a fost (f.d.28 vol. I).

Prin urmare, instanța de apel a constatat că, în speță nu s-au stabilit împrejurări a căror prezență exclude utilizarea probelor în cadrul procesului penal.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, temei de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate cât și de a considera că inculpatul este încriminat pe nedrept nu s-au stabilit, mai ales că partea vătămată a fost audiată și în instanța de judecată, a dat declarații fiind preîntâmpinată despre răspunderea penală pe care o poartă pentru darea de mărturii false, sub jurământ (f.d.25-27 vol.2), ulterior partea vătămată Xxxxx a decedat, fapt care a făcut imposibilă audierea suplimentară a părții vătămate în instanța de apel.

Totodată, instanța de apel a menționat, că instanța de fond la adoptarea sentinței nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art.499 al.(1) Cod de procedură penală, care expres prevăd, că dacă consideră dovedit faptul că persoana în cauză a săvârșit o faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, în stare de iresponsabilitate sau că această persoană, după ce a săvârșit infracțiunea, s-a îmbolnăvit de o boală psihică cronică care o face să nu-și dea seama de acțiunile sale sau să nu le poată dirija, instanța de judecată adoptă, conform art.23 din Codul penal, fie o sentință de absolvire a acestei persoane de pedeapsă sau, după caz, de răspundere penală, fie de liberare de pedeapsă și de aplicare față de ea a unor măsuri de constrângere cu caracter medical.

Luând în considerație faptul că, la momentul săvârșirii infracțiunii ce i se impută se află în stare psihotică datorată utilizării substanțelor stupefiante (canabinoid), Carabulea

Xxxxx, nu putea să perceapă just împrejurările ce au importanță pentru procesul penal și să facă declarații despre ele, iar în prezent în legătură cu faptul că Carabulea Xxxxx nu are conștiința bolii și atitudine critică deplină a comportamentului, prezintă pericol social pentru sine și societate, necesită aplicarea măsurilor de siguranță cu caracter medical în sensul de a fi îndreptat la tratament prin constrângere într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită (f.d.207-213, vol. I), instanța de fond a conchis referitor la faptul liberării lui Carabulea Xxxxx de răspunderea penală, cu aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical, deși în circumstanțele constatate urma să absolve persoana de răspundere penală pe motiv că fapta a fost comisă în stare de iresponsabilitate.

Totodată, instanța de apel a reținut că, instanța de fond just a dispus respingerea plângerii reprezentantului legal al învinutului Carabulea Xxxxx - Carabulea Elena împotriva ordonanței procurorului în Procuratura raională Edineț N.Podgurschi din 21.05.2018, privind respingerea demersului și a ordonanței procurorului în Procuratura raională Edineț N.Podgurschi din 06.07.2018, privind remiterea dosarului de urmărire penală în privința lui Carabulea Xxxxx pentru aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical ca neîntemeiată, or instanța de fond a judecat ordonanța enunțată mai sus în vederea aplicării măsurii de constrângere cu caracter medical cu internarea persoanei în instituție psihiatrică cu regim obișnuit.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar reprezentantul legal al inculpatului Carabulea Xxxxx - Carabulea Elena, care invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, indicând aceleași motive ca și în cererea de apel privind nevinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate (*pct.3.1. din decizie*), considerând că instanța de apel eronat a apreciat probele administrate în speța dată, suplimentar indicând că, atât la etapa urmăririi penale cât și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond și apel nu au fost acumulate probe pertinente și directe care ar demonstra vinovăția lui Carabulea Xxxxx în săvârșirea infracțiunii imputate.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsite de temeiuri legale

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat se atestă că, recurentul invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stabilesc că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În esență, argumentele recurentului se concentrează asupra faptului că instanța de apel a dat o apreciere eronată materialului probator prezentat la dosar prin ce a concluzionat greșit asupra vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(1) Cod penal.

Însă, în raport cu alegațiile recurentului invocate în cererea de recurs, instanța de recurs constată că, instanța de apel a adoptat o decizie legală și întemeiată, care corespunde tuturor exigențelor legislației penale și procesual-penale.

Astfel, analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că, astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5) și 417 alin.(8) Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, decizia atacată cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Colegiul penal respinge ca fiind declarative afirmațiile recurentului prin care se susține că instanța de apel nu a motivat detaliat fiecare argument susținut de apelant, or, verificând decizia recurată în raport cu argumentele invocate în cererea de apel, ajunge la concluzia că apelantul a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

Mai mult, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele

relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Totodată, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate.

Aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie apreciată ca o eroare gravă de fapt și reținută de instanța de recurs, doar în cazul unor expuneri denaturate - ce nu corespund conținutului faptic a probelor, sau neluarea în considerare a acestora.

Colegiul penal apreciază critic argumentele recurentului, deoarece acestea nu confirmă că soluția emisă de instanța de apel ar contravine aprecierilor expuse în motivarea acesteia.

În această ordine de idei, Colegiul penal relevă că la rejudecarea cauzei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.99-101, 414 și 436 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Carabulea Xxxxx în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(1) Cod penal - *pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliu unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a-l părăsi, săvârșit cu aplicarea violenței.*

Colegiul penal menționează că nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Carabulea Xxxxx în săvârșirea infracțiunii incriminate nu echivalează cu achitarea lui, or, probele administrate în prezenta cauză penală dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului Carabulea Xxxxx în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Mai mult de atât, instanța de recurs atestă faptul că, criticile formulate de recurent menționate în pct.3.1 și 5.1 din prezenta decizie, au format deja obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, căroră instanța le-a dat o motivare argumentată, așa cum este indicat în pct.4.1. din prezenta decizie, motivare pe care instanța de recurs o însușește și a cărei reiterare nu se mai impune.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar temeiurile invocate de către recurent prevăzute la art.427 alin.(1) pct.(6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare.

Argumentele esențiale a recurentului au fost combătute în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, hotărârea adoptată cuprinzând motive clare pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral

reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct.37 a hotărârii *Albert c. România din 16.02.2010*.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel privind stabilirea vinovăției inculpatului Carabulea Xxxxx în comiterea faptei încriminate prin rechizitoriu corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor generale de judecare a cauzelor penale în ordine de apel, soluția emisă fiind motivată și aplicată în limitele legii.

La judecarea cauzei de către instanța de apel nu au fost comise erorile de drept invocate în recursul depus, motiv din care se impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul reprezentantul legal Carabulea Elena, în numele inculpatului Carabulea Xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către reprezentantul legal Carabulea Elena, în numele inculpatului Carabulea Xxxxx, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Carabulea Xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 15 aprilie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena